EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 11.2.2003
KOM(2003) 71 slutlig

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN

TILL RÅDET, EUROPAPARLAMENTET, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN SAMT REGIONKOMMITTÉN

Uppdatera och förenkla gemenskapens lagstiftning

{SEC (2003) 165 }

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Sammanfattning ... 3

Handlingsramen ... 5

1. MÅL 1: Förenkla lagstiftningen ... 6

Åtgärd A: Prioriteringsindikatorer ... 7

Åtgärd B: Kommissionens prioriteringar under den första fasen (februari–september 2003) ... 10

Åtgärd C: Metoder och förfaranden ... 11

2. MÅL 2: Konsolideringen av lagstiftningen måste slutföras och hållas aktuell ... 12

3. MÅL 3: Kodifiering ... 12

4. MÅL 4: Översyn av gemenskapslagstiftningens disposition och presentation ... 14

Åtgärd A: Förtydliga gällande lagstiftning ... 15

Åtgärd B: Presentera den "aktiva och allmänt tillämpliga lagstiftningen" ... 16

Åtgärd C: Tillförlitliga och lämpliga referensinstrument ... 16

5. MÅL 5: Försäkra öppenhet och effektiv övervakning på det politiska och tekniska planet ... 17

6. MÅL 6: Införa en effektiv strategi för genomförandet ... 19

Interinstitutionellt samarbete ... 19

Tillämpa bästa lösningar för att säkerställa löpande underhåll av gemenskapslagstiftningen ... 20

Tillhandahållande av lämpliga resurser ... 20

7. NÄSTA STEG ... 21

Bilaga 1: Sammanfattning av initiativen i handlingsramen ... 22

Bilaga 2: Förteckning över projekt med konsekvenser för förenklingsarbetet ... 26

Bilaga 3: Lagförslag med konsekvenser för förenklingsarbetet som redan antagits av kommissionen och behandlas inom de andra institutionerna ... 30

I det arbetsdokument från kommissionen [SEK (2003) 165] som åtföljer detta meddelande finns mer detaljerad information om definitioner och om det arbete som kommissionen planerar att utföra.

Sammanfattning

Detta meddelande är en vidareutveckling av kommissionens initiativ för bättre lagstiftning från juni 2002. Kommissionen fullgör därigenom det åtagande som gjordes i handlingsplanen om att ta initiativ till nya riktlinjer för gemenskapens gällande lagstiftning.

Det centrala målet är att skapa en tillförlitlig, aktuell och användarvänlig gemenskapslagstiftning som ger fördelar inte bara ur ett medborgerligt perspektiv, utan även för arbetstagare och företag. Detta mål behandlades i kommissionens vitbok om styrelseformerna i EU och i dess bidrag till Lissabonstrategin som enhälligt välkomnades av EU:s alla institutioner och organ samt av berörda aktörer och unionsmedborgarna.

Även om människor och aktörer i första hand kommer i kontakt med den lagstiftning som medlemsstaterna ansvarar för, är det viktigt att gemenskapen föregår med gott exempel. Det är nu dags att vidta konkreta åtgärder och kommissionen uppmanar därför medlemsstaterna att komplettera dessa med gemensamma åtaganden.

Kommissionens initiativ för bättre lagstiftning från juni 2002 syftar till att se till att man i gemenskapens dagliga lagstiftningsarbete strävar efter att förbättra lagstiftningen (en rad åtgärder föreslås i handlingsplanen). Dessutom framhålls att det finns ett behov av att se över hela gemenskapslagstiftningen, som i vissa fall är flera årtionden gammal. Sedan Europeiska gemenskapen grundades har det aldrig företagits någon omfattande översyn av gemenskapslagstiftningens disposition, presentation och proportionalitet.

Detta meddelande och den föreslagna handlingsramen innehåller riktlinjer för en sådan översyn. Med fullt politiskt stöd kan följande åtgärder vidtas:

- Avlägsna föråldrade rättsliga texter och därigenom i betydlig utsträckning minska gemenskapslagstiftningens omfattning utan att det leder till någon ändring av det juridiska innehållet.

- Skriva om rättsliga texter för att göra dem mer enhetliga och lättbegripliga, återigen utan att ändra det juridiska innehållet.

- Se till att gemenskapslagstiftningen presenteras på ett bättre sätt och öka användarvänligheten så att det blir lättare att konsultera och använda gemenskapslagstiftningen.

- Inleda en långsiktig process för en gradvis modernisering och förenkling av den gällande lagstiftningen och den förda politiken – inte för att avreglera eller skära ned på lagstiftningen, utan för att ersätta tidigare politiska angreppssätt med mer anpassade och proportionerliga lagstiftningsinstrument.

I den föreslagna handlingsramen fastställs sex mål, vardera med en rad nyckelåtgärder.

När det gäller **förenklingsprogrammet** (fram till december 2004) lägger kommissionen fram förslag på prioriteringsindikatorer som från fall till fall kommer att användas för att fatta beslut om prioriteringar. Prioriteringarna för fas 1 (fram till september 2003) fastställs. Efter en dialog med de övriga institutionerna och berörda aktörer kommer kommissionen att fortsätta arbetet i ytterligare två faser (fram till mars 2004 samt december 2004).

En rad olika åtgärder måste vidtas för att skapa en aktuell, tillförlitlig och användarvänlig gemenskapslagstiftning. För det första kommer **konsolideringen** av gällande lagstiftning att avslutas senast kring halvårsskiftet 2003. Därefter kommer lagstiftningen att konsolideras automatiskt i samband med varje ändring. För det andra behöver arbetet med det pågående **kodifieringsinitiativet** intensifieras och prioriteras genom lämpliga och snabba förfaranden för behandling inom Europaparlamentet och rådet. För det tredje föreslås det att man för att förbättra gemenskapslagstiftningens presentation och öka användarvänligheten ska se till att **den aktiva och allmänt tillämpliga lagstiftningen** presenteras på ett tydligare sätt. Det innebär att man avlägsnar föråldrade rättsakter genom formellt upphävande eller på annat sätt. Gällande och tidigare lagstiftning kommer alltid att finnas arkiverad i Celex och tillgänglig för professionella användare. En bättre presentation av den aktiva och allmänt tillämpliga lagstiftningen gör det dock lättare för medborgare och andra berörda aktörer att konsultera relevant gemenskapslagstiftning, eftersom andra viktiga referensinstrument (EUR-Lex och Register över gemenskapens gällande lagstiftning) blir mer exakta, betydligt mindre omfattande och mer användarvänliga.

För att få resultat krävs dock **insyn i processen** och ett starkt **politiskt engagemang och politisk styrning**. Alla institutioner måste också bidra till att se till att lämpliga resurser ställs till förfogande. Kommissionen kommer varje halvår fram till slutet av 2004 att undersöka vilka framsteg som gjorts i fråga om handlingsramen. De andra institutionerna bör överväga hur de på bästa sätt kan övervaka och bidra till arbetet. Arbetet skulle givetvis försvåras om förenklings- och kodifieringsförslagen inte behandlas med hög prioritet, och därför är det viktigt att det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning sluts.

Kommissionen har lagt fram en konkret och ambitiös handlingsplan som sträcker sig fram till slutet av 2004. Europaparlamentet och Europeiska rådet uppmanas därför att snabbt ge ett positivt politiskt svar på detta initiativ.

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN

TILL RÅDET, EUROPAPARLAMENTET, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN SAMT REGIONKOMMITTÉN

Uppdatera och förenkla gemenskapens lagstiftning

Handlingsramen

Lagstiftning är själva grunden för Europeiska unionens ekonomiska och politiska framgång. Genom lagstiftning har nya rättigheter införts som är viktiga både ur ett medborgerligt perspektiv och ur ett arbetstagarperspektiv, och samtidigt har nya marknader öppnats i EU. På många områden har man kunnat koncentrera 15 olika nationella lagstiftningar till en enda rättsakt som gäller i hela EU. Fördelarna med detta är uppenbara för alla. Ändå händer det att regeringar, medborgare och företag kritiserar lagar som de anser vara alltför tungrodda och komplicerade, utan att de gör åtskillnad mellan den egentliga gemenskapslagen och medlemsstaternas sätt att införliva denna lag i nationell lagstiftning.

Ibland leder dessa tankegångar till ett övergripande krav på en radikal minskning av all EU-lagstiftning. Kommissionen tillbakavisar starkt sådana krav. I detta meddelande bekräftas kommissionens avsikt att genomföra de beslutade lagstiftningsreformerna för att se till att gemenskapens bestämmelser är tydliga, begripliga och proportionerliga i förhållande till de legitima målen. Meddelandet innebär att kommissionen fullgör det åtagande som gjordes i handlingsplanen för bättre lagstiftning från 2002 och det är i samklang med budskapet i sammanfattningsrapporten till Europeiska rådet. Gällande bestämmelser ska där så är möjligt uppdateras och förenklas och – i de fall där de är utspridda i en rad olika rättsliga instrument – genom konsolidering och kodifiering föras samman i ett enda användarvänligt instrument. Med tanke på anslutningen av tio nya medlemsstater i maj 2004 och ökningen av antalet officiella språk till vilka lagstiftningen måste översättas, är denna uppgift ytterst viktig och brådskande.

Detta meddelande utgör en enhetlig operativ och detaljerad handlingsram för arbetet med att uppdatera och, där så är lämpligt, förenkla gällande sekundärlagstiftning. Det finns ingen enda definition av vad gemenskapens regelverk omfattar. Ibland används en mycket vid definition som omfattar inte bara fördrag, förordningar, direktiv och beslut, utan även EG-domstolens rättspraxis och icke bindande rättsakter som resolutioner och rekommendationer. I detta meddelande är en snävare definition mer lämplig, åtminstone inledningsvis. Här definieras därför det berörda regelverket som bindande sekundärlagstiftning, dvs. förordningar, direktiv och beslut enligt artikel 249 i EG-fördraget (i det följande kallad "gemenskapslagstiftningen"). Denna lagstiftning motsvarade i slutet av 2002 hela 97 000 EGT-sidor.

I handlingsramen fastställs sex mål, vardera med en rad nyckelåtgärder som syftar till att göra lagstiftningen mer exakt, användarvänlig och aktuell. En sammanfattning av de sex målen och nyckelåtgärderna finns i bilaga 1.

I mål 1 anges de åtgärder som föreslås för att där så behövs förenkla lagstiftningen samt de indikatorer på vilka prioriteringarna för förenklingsarbetet kommer att grundas. Här beskrivs de sektorer som under fas 1 av förenklingsprogrammet (februari-september 2003) kommer att granskas med avseende på förenklingspotentialen. Under fas 2 (oktober 2003-mars 2004) och fas 3 (april 2004 till slutet av det året) i programmet kommer man att fortsätta granska gemenskapslagstiftningen för att fastställa vilka områden som behöver förenklas samt föra in formella förslag från kommissionen för att förenkla den berörda lagstiftningen. I **mål 2-4** beskrivs de åtgärder som behöver vidtas (dvs. konsolidering, kodifiering och upphävande) för att göra EU-lagstiftningen mer aktuell, tillförlitlig och användarvänlig. **Mål 5 och 6** kompletterar handlingsramen med en redogörelse för hur arbetet kommer att utföras och hur den politiska och tekniska styrningen av processen kommer att ske.

1. MÅL 1:

FÖRENKLA LAGSTIFTNINGEN

Under de senaste åren har man inom kommissionen arbetat för att förenkla och på andra sätt förbättra EU-lagstiftningen på ett sätt som direkt gynnar användarna genom omfattande omprövningar av lagstiftningsstrategin och ofta även av den bakomliggande politiken.

I detta meddelande behandlas förenkling i vid mening.

Förenkling kan å ena sidan innebära att lagstiftningen ändras utan att den bakomliggande politiken ändras. Det kan vara lämpligt till exempel när mer effektiva eller proportionerliga lagstiftningsinstrument än de gängse blir tillgängliga. Detta motsvarar den normala strategin grundad på neutralitet i fråga om bakomliggande politiska ställningstaganden.

Å andra sidan kan förenkling också innebära insatser för att förenkla politikens innehåll, till exempel när det gäller dess mål eller omfattning. I dessa fall kan det vara nödvändigt att anpassa eller till och med helt ompröva lagstiftningsstrategin.

Förenklingen av lagstiftningen är en komplicerad och diffus process som kräver betydande resurser. Med tiden har detta ofta inneburit att förenklingsarbetet har splittrats upp, vilket har lett till att de hittills uppnådda resultaten inte har motsvarat förväntningarna. Kommissionen har lagt fram relativt få förenklingsförslag och dessa har sällan prioriterats högt av Europaparlamentet och rådet. Förenklingen av sekundärlagstiftningen måste därför ges en högre politisk prioritet och grundas på en tydligt fastställd och samstämmig strategi med ett starkt politiskt stöd och en aktiv politisk tillsyn från alla institutioner.

Följande tre nyckelåtgärder är knutna till förenklingen av gemenskapens lagstiftning (mål 1):

- För det första, att utarbeta prioriteringsindikatorer på grundval av vilka gemenskapens lagstiftning kan granskas från fall till fall för att fastställa och prioritera politikområden inom vilka det kan finnas ett behov av att förenkla relevant lagstiftning. (Åtgärd A).

- För det andra, att kommissionen på grundval av dessa indikatorer lägger fram en preliminär förteckning över prioriterade politikområden som har valts ut för att man ska kunna undersöka deras potential i fråga om förenklingar (fas 1 från februari till september 2003). Därefter följer ytterligare två faser – fas 2 från oktober 2003 till mars 2004 och fas 3 från april 2004 till slutet av det året. (Åtgärd B).

- För det tredje, att införa metoder och förfaranden för utarbetande av kommissionens förenklingsförslag och processer. (Åtgärd C).

Dessa tre åtgärder beskrivs mer ingående nedan.

Åtgärd A: Prioriteringsindikatorer

Det finns många olika prioriteringsindikatorer som skulle kunna tillämpas för att avgöra hur högt olika politikområden bör prioriteras i det framtida förenklingsarbetet (även när det gäller kodifiering – se mål 3 nedan). Tillämpningen av indikatorer (exempel ges i **tabell 1**) måste därför anpassas från fall till fall för att man ska kunna fastställa varje politikområdes relativa prioritet i syfte att förenkla lagstiftningen. Tillfälle att förenkla gällande rättsakter kan också ges under lagstiftningsarbete som pågår av bredare politiska skäl eller i de fall där en översyn av politiken har planerats.

Tabell 1: Exempel på prioriteringsindikatorer som tillämpas från fall till fall

1. **Ett visst politikområdes betydelse enligt följande två särskilda indikatorer:**
   - Politikområdenas relativa betydelse för EU:s ekonomi och den inre marknaden med avseende på tillväxt, konkurrenskraft och arbetstillfällen.
   - En viss sektors betydelse med avseende på dess andel av EU:s sekundärlagstiftning och den utsträckning i vilken dess funktion påverkas av gemenskapslagstiftningen (mätt till exempel genom antalet rättsakter och antalet EGT-sidor) samt den tekniska detaljnivån i gällande rättsakter.

2. **När det finns tecken på potentiella problem med gällande lagstiftning**, som har anknytning antingen till medlemsstaterna (och som visas genom antalet överträdelser och deras betydelse) eller till medborgarna och andra berörda aktörer (och som framgår av klagomål, yttranden vid samrådsförfaranden eller svårigheter att förstå och tillämpa lagstiftningen), dvs. i följande fall:
   - När det finns svårigheter att tillämpa lagstiftningen på grund av successiva ändringar, överlappande eller motstridiga krav och potentiell rättslig osäkerhet på grund av inkonsekventa definitioner eller termer, eller på grund av att medlemsstaterna vid införlivandet lagt till onödiga, komplicerade, detaljerade eller alltför stränga bestämmelser.
   - När erfarenheten visar att kostnaderna för att administrativt genomföra och följa lagstiftningen förefaller oproportionerliga i förhållande till de fördelar som eftersträvas och uppnås av EU-lagstiftaren eller att potentialen för förenkling av lagstiftningen (och politiken) är betydande.
   - När det finns potentiella stora risker (för miljön, konsumenterna, hälsa och säkerhet, branscher eller tjänster, osv.) som inte hanteras på ett tillfredsställande sätt genom gällande lagstiftning men som kan behandlas inom ramen för ett förenklingsinitiativ istället för ett nytt lagförslag.
3. **När nya politiska initiativ eller den tillsynspraxis som utvecklas kan motivera en uppdatering av lagstiftningen och därmed även en möjlighet att förenkla lagstiftningen**, dvs. i följande fall:
   - När tillämpningen av övergripande initiativ (till exempel en hållbar utveckling, miljöfrågor, säkerhet, grundläggande rättigheter) kräver uppdatering och ändring i fråga om en viss sektor.
   - När lagstiftning eventuellt inte längre är ett lämpligt alternativ, utan skulle kunna ersättas av mer flexibla och proportionerliga instrument (till exempel ramdirektiv, direktiv som grundar sig på den nya metoden eller "mjukare" reglering). En mer systematisk utvärdering bör också göras av gemenskapslagstiftningen för att fastställa om den behöver förenklas.
   - När nya skyldigheter (till exempel på grund av nya internationella avtal) innebär att lagstiftningen måste uppdateras eller att det valda formatet för lagstiftningen måste ändras för att man på ett mer effektivt sätt ska kunna utnyttja potentiella synergieffekter mellan överlappande bestämmelser, eller när gemenskapslagstiftningen hänvisar till internationella avtal och för in sådana avtal som bilagor till gemenskapens rättsakter[1].

[1] Exempelvis de internationella standarder som utarbetats i enlighet med Världshandelsorganisationens avtal om tekniska handelshinder och dess avtal om sanitära och fytosanitära åtgärder, av mellanstatliga organisationer [inbegripet Internationella standardiseringsorganisationen (ISO) och Internationella elektrotekniska kommissionen (IEC)] eller av andra organisationer som grundats genom internationella överenskommelser [till exempel *Codex Alimentarius* och Internationella sjöfartsorganisationen (IMO)].

Åtgärd B: Kommissionens prioriteringar under den första fasen (februari–september 2003)

På grundval av de indikatorer som anges i tabell 1 gör kommissionen nu för första gången en övergripande systematisk granskning av gemenskapslagstiftningen. Kommissionen har redan under den första fasen (fram till september 2003) fastställt specifika politikområden som kommer att granskas ingående med avseende på deras potential för förenkling, inbegripet genom omarbetning (tabell 2). Inom flera av dessa politikområden har man redan fastställt vilka särskilda rättsakter som bör granskas närmare med avseende på förenklingspotentialen innan kommissionen beslutar om huruvida formella förslag ska läggas fram (bilaga 2). En rad förenklingsinitiativ har redan offentliggjorts formellt och många av dessa behandlas nu av Europaparlamentet och rådet. Kommissionen uppmanar dessa institutioner att snabbt avsluta sitt arbete med dessa initiativ (bilaga 3).

Tabell 2: Prioriterade politikområden under fas 1

Politikområde	Särskild lagstiftning
– Industrivaror	– Typgodkännandesystem för motorfordon – Marknadsgodkännande av humanläkemedel – Bearbetade jordbruksprodukter
– Jordbruk och den gemensamma jordbrukspolitiken	– Reform av den gemensamma jordbrukspolitiken – ett långsiktigt perspektiv för hållbart jordbruk – Tillämpningsbestämmelserna i fråga om landsbygdspolitik – Undantagsbestämmelser för statligt stöd
– Hälsa och livsmedelssäkerhet	– Foder och foderblandningar – Material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel – Nya livsmedel
– Skatte- och tullfrågor	– Direktivet om skatt på kapital
– Sysselsättning och socialpolitik	– Hälsa och säkerhet i arbetet – Jämställdhet
– Narkotika	– Europeiska centrumet för kontroll av narkotika och narkotikamissbruk
– Konkurrens	– Tillämpningsbestämmelser för förordningen om fusioner – Tillämpningsbestämmelser för konkurrens-förordningen – Förfaranden och bestämmelser för statligt stöd
– Miljö	– Avfallslagstiftning – Luftkvalitetslagstiftning
– Europeisk avtalsrätt	– Gemensam referensram

Åtgärd C: Metoder och förfaranden

Kommissionens nätbaserade samrådsmekanism för interaktiv politik kommer att ge omedelbar feedback på detta meddelande (särskilt när det gäller prioriteringsindikatorerna och de politikområden där förenkling behövs)[2]. Som när det gäller all lagstiftning krävs noggranna förberedelser – och lämpligt samråd – för varje förslag till förenklingsåtgärd. Kommissionen kommer att tillämpa bästa lösningar vid utarbetandet av förslag till förenklingsåtgärder, inbegripet de som utarbetas inom SLIM-initiativet för enklare lagstiftning på den inre marknaden och andra sektorsspecifika förenklingsprogram. Kommissionens integrerade ram för konsekvensanalys[3] och interaktiva samrådsprocesser (frågeformulär, dialoger osv.), den nätbaserade samrådsmekanismen för interaktiv politik[4] och andra målinriktade samrådsmekanismer kan där så är lämpligt bidra till en mer systematisk bedömning av förenklingspotentialen.

Prioriteringarna för det framtida förenklingsarbetet kommer att föras in i kommissionens lagstiftningsprogram från och med 2004. Ett särskilt avsnitt kommer att ägnas förenkling och kodifiering för att tydligt visa kommissionens politiska engagemang i processen. Det är dock av avgörande betydelse att interinstitutionella förfaranden införs som säkerställer en snabb och effektiv handläggning av dessa förslag (se mål 6 nedan).

Mål 1 – Sammanfattning av föreslagna åtgärder

- Kommissionen har föreslagit prioriteringsindikatorer för förenklingsarbetet. Rådet och Europaparlamentet uppmanas att utan dröjsmål lämna synpunkter på dessa indikatorer så att kommissionen kan utarbeta sina förslag till förenklingsåtgärder för fas 2 och 3.

- Kommissionen uppmanar rådet och Europaparlamentet att utan dröjsmål fatta beslut om lämpliga och snabba förfaranden för antagande av kommissionens förslag till förenklingsåtgärder.

- Europaparlamentet och rådet kommer att uppmanas att stödja framtida prioriteringar i förenklingsarbetet inom ramen för kommissionens lagstiftningsprogram.

- Europaparlamentet och rådet uppmanas att snabbt fatta beslut om förenklingsförslag under behandling.

---

2 http://europa.eu.int/yourvoice/
3 KOM(2002)276 slutlig, 5.6.2001.
4 http://europa.eu.int/comm/internal_market/ipm.htm

2. MÅL 2:

KONSOLIDERINGEN AV LAGSTIFTNINGEN MÅSTE SLUTFÖRAS OCH HÅLLAS AKTUELL

Konsolidering[5] innebär att bestämmelserna i ett ursprungligt instrument förs samman med alla senare ändringar i en enda text som inte är rättsligt bindande. Som när det gäller kodifiering sker inga grundläggande ändringar av den gällande lagstiftningens form eller innehåll. Konsolidering gynnar medborgare, förvaltningar och företag genom att lagstiftningen blir mer tillgänglig och präglas av större öppenhet. Andra fördelar är att behovet av kostsamma eller tidskrävande förberedelser minskar, att det inte krävs någon lagstiftningsprocess och att arbetet kan utföras i snabbare takt och till lägre kostnad, eftersom någon rättsakt inte behöver publiceras i Europeiska gemenskapernas officiella tidning (EGT). Till skillnad från kodifiering leder konsolidering dock inte till en rättsligt bindande text.

Därför inleddes 1996 ett program som syftar till att konsolidera gemenskapslagstiftningen och lägga ut den på webbplatsen EUR-Lex[6]. Under de senaste två åren har arbetet lett till goda resultat. Uppskattningsvis har två tredjedelar av gemenskapslagstiftningen hittills konsoliderats, vilket innebär att hela programmet kan avslutas i juni 2003. Hela konsolideringsprogrammet kan minska textvolymen med upp till 20 000 EGT-sidor (dock utan att minska själva lagstiftningens omfattning). Därefter kommer ny lagstiftning att konsolideras automatiskt i samband med att en ändring av en text som ingår i gemenskapslagstiftningen publiceras i Europeiska gemenskapernas officiella tidning.

Mål 2 – Sammanfattning av föreslagna åtgärder

- Konsolidering är en värdefull, användarvänlig tjänst även om texterna inte är rättsligt bindande. Man måste dock se till att den konsoliderade lagstiftningen presenteras på ett bättre sätt för berörda aktörer (mål 4).
- Eftersom konsolidering är grunden för en senare kodifiering är det viktigt att konsolideringsarbetet avslutas som planerat senast i juni 2003. Därefter ska arbetet fortsätta för att automatiskt införliva senare ändringar av lagstiftningen.

3. MÅL 3:

KODIFIERING

Kodifiering syftar till att förtydliga lagstiftningen genom att man i en ny rättsakt för samman alla bestämmelser i en rättsakt med alla senare ändringar. Denna process gör

---

5 I det arbetsdokument från kommissionen [SEK (2003) 165] som åtföljer detta meddelande finns mer detaljerade definitioner av konsolidering, kodifiering, omarbetning och förenkling samt en beskrivning av Celex, Register över gemenskapens gällande lagstiftning och EUR-Lex.

6 http://europa.eu.int/eur-lex/

lagstiftningen enklare genom att man skapar en enda auktoritativ text, särskilt genom att man stryker föråldrade och överlappande bestämmelser, harmoniserar termer och definitioner samt rättar fel utan att göra några innehållsmässiga ändringar. Kodifiering ger betydande fördelar genom att man tillhandahåller rättsligt säkra texter som är mer lättbegripliga för användarna. Det innebär också att sekundärlagstiftningens omfattning minskar (med cirka 35 000 EGT-sidor, istället för med 22 500 sidor enligt det mål på en minskning med 25 % som fastställs i kommissionens meddelande till Europeiska rådets möte i Laeken i december 2001[7]).

Kommissionen inledde ett omfattande kodifieringsprogram i samband med meddelandet från november 2001. Målet är att man i slutet av 2005 ska ha kodifierat alla delar av gemenskapslagstiftningen som konstaterats behöva detta[8]. Av cirka 2 400 "rättsaktsfamiljer" har 36[9] kodifierade texter (som ersätter 354 befintliga rättsakter) hittills lagts fram för lagstiftaren. Kommissionen förväntas föreslå eller anta ytterligare cirka 220 kodifieringsinitiativ under fas 1, och nära 600 kodifieringsförslag kommer att läggas fram under fas 2 (före mars 2004). Institutionerna har dock tillsammans beslutat att inför nästa anslutningsomgång i maj 2004 skjuta upp det formella antagandet och offentliggörandet av kodifierade texter under de nio månader som föregår anslutningen. Anledningen till detta långa dröjsmål är att man vill låta regelverket förbli stabilt för att göra det lättare för de nya medlemsstaterna att införliva gemenskapens lagstiftning. En annan aspekt är de tekniska tjänster som kommer att behövas för att översätta alla nödvändiga rättsinstrument till unionens nya officiella språk. Kommissionen kommer dock under denna niomånadersperiod att fortsätta det tekniska arbetet med att utarbeta kodifieringsförslag, som sedan kommer att offentliggöras efter utvidgningen.

Kommissionen bekräftar sin avsikt att slutföra det pågående kodifieringsprogrammet senast i slutet av 2005. Arbetets omfattning stärker uppfattningen att man måste fastställa tydliga prioriteringar för det framtida kodifieringsarbetet. Kommissionen kommer i detta syfte att utgå från de prioriteringsindikatorer som föreslagits för förenklingsarbetet och anpassa dem på lämpligt sätt. Kodifieringsförslagen i fråga om det arbete som utförs under fas 1 och fas 2 (februari 2003-mars 2004) behandlas i ett separat dokument från kommissionens avdelningar[10]. Kommissionen kommer att uppdatera sin planering av kodifieringsarbetet inför fas 2 och 3. Planeringen av kodifieringsarbetet kommer också från och med 2004 att ingå i kommissionens arbetsprogram.

Omarbetning av lagstiftningen

Den gällande sekundärlagstiftningen kan också omarbetas. Medan kodifiering är en redigering av texten utan någon ändring av det politiska innehållet, innebär en omarbetning fundamentala ändringar i den grundläggande rättsakten. Det huvudsakliga syftet med en omarbetning är att göra en genomgripande ändring, samtidigt som man också kodifierar grundakten och alla senare ändringar. Omarbetning behandlades inte i

---

7 KOM(2001) 726 av den 5 december 2001.
8 KOM(2001) 645 av den 21 november 2001.
9 En "rättsaktsfamilj" består av grundakten och senare ändringar.
10 SEK(2003) 165.

meddelandet om kodifiering från november 2001, men kommissionen kommer nu att för 2004 införa ett övergripande omarbetningsprogram och mer systematiskt använda omarbetning för att uppnå betydande framsteg när det gäller förenkling av lagstiftningen. I de fall där rättsakter har kodifierats inom ramen för kodifieringsprogrammet ska framtida ändringar i dessa rättsakter i princip göras genom omarbetning, eftersom de fördelar som kodifiering ger annars skulle gå förlorade.

Lagstiftningsprocessen

Rådet och Europaparlamentet uppmanas att aktivt fastställa metoder för att formellt eller informellt påskynda lagstiftningsprocessen i fråga om kodifieringsförslag (denna aspekt behandlas mer utförligt i mål 6). Europaparlamentet och rådet uppmanas att senast 2006 anta förslagen i kodifieringsprogrammet och undvika att ta upp innehållsmässiga frågor till omförhandling.

Mål 3 – Sammanfattning av föreslagna åtgärder

- Kommissionen kommer inom kodifieringsprogrammet att göra prioriteringar som avspeglar de indikatorer som anges i tabell 1, anpassade på lämpligt sätt.
- Kommissionen kommer att avsluta kodifieringsprogrammet senast i slutet av 2005 och kommer att utarbeta ett årligt övergripande omarbetningsprogram från och med 2004.
- Europaparlamentet och rådet uppmanas att snabbt behandla kommissionens förslag inom kodifieringsprogrammet (fas 1-3 samt under 2005) för att se till att alla förslag inom programmet antas senast i slutet av 2006. De bör därvid på alla sätt sträva efter att undvika att ta upp innehållsmässiga frågor till omförhandling.
- Snabba beslut bör också fattas om lämpliga och snabba förfaranden för det interinstitutionella beslutsfattandet enligt förslagen i kommissionens handlingsplan för bättre lagstiftning (mål 6).

4. MÅL 4:

ÖVERSYN AV GEMENSKAPSLAGSTIFTNINGENS DISPOSITION OCH PRESENTATION

Sedan Europeiska gemenskapen grundades har det aldrig företagits någon genomgripande översyn av gemenskapslagstiftningens disposition, struktur eller presentation. Det finns inte heller en enda definition av vad gemenskapens regelverk omfattar. Ibland används en mycket vid definition som omfattar inte bara fördrag, förordningar, direktiv och beslut, utan även EG-domstolens rättspraxis och icke bindande rättsakter (till exempel resolutioner och rekommendationer). Eftersom syftet med detta meddelande är att förenkla och uppdatera gemenskapslagstiftningen, vore en snävare definition mer lämplig. Därför definieras det berörda regelverket som bindande rättsakter, dvs.

förordningar, direktiv och beslut (både allmänna beslut och beslut som riktar sig till enskilda parter) enligt artikel 249 i EG-fördraget. I denna definition ingår rättsakter som antagits enbart av kommissionen (självständiga rättsakter), inbegripet tillämpningslagstiftningen enligt kommmittéförfarandet. Den lagstiftning som därmed fastställts innehåller alla rättsakter i gemenskapslagstiftningen som ger upphov till rättigheter och skyldigheter för medborgarna i EU.

Den gällande gemenskapslagstiftningen enligt denna definition innehåller en rad texter som är föråldrade, men som ändå har rättslig kraft. Däribland kan nämnas rättsakter som har en begränsad tillämpningsperiod eller som endast tillämpas vid tidpunkten för antagandet (till exempel fastställande av jordbrukspriser under ett visst skördeår eller beviljande vid en viss tidpunkt av särskild tidsbegränsning, undantag eller bidrag till en medlemsstat eller till en annan part). Andra rättsakter fortsätter formellt att existera trots att den rättsliga grunden ändrats eller inte längre finns. Många rättsakter riktar sig till enskilda medlemsstater eller aktörer och är därför inte av allmänt intresse eller allmän relevans.

Byrån för Europeiska gemenskapens officiella publikationer (EUR-OP) förvaltar databasen Celex, den officiella auktoritativa grunden för alla andra referensdokument [till exempel Register över gemenskapens gällande lagstiftning, som trycks två gånger om året (januari och juli) samt webbportalen EUR-Lex]. Beslut om dessa instrument fattas interinstitutionellt, och det gäller även de rättsliga klassifikationer som används (och som även motsvarar de som vissa medlemsstater använder på nationell nivå).

Celex innehåller all gällande och tidigare gemenskapslagstiftning. I databasen kan olika parametrar för rättsakternas rättsliga eller administrativa ställning anges, till exempel om en viss rättsakt är i kraft eller inte.

Erfarenheten har visat att Register över gemenskapens gällande lagstiftning i praktiken inte ger en rättvisande bild av den faktiskt gällande lagstiftningen. Dessutom kan både Celex och de instrument som bygger på denna databas – Register över gemenskapens gällande lagstiftning och EUR-Lex – förbättras i fråga om användarvänlighet och relevans, inte bara för EU-institutionerna och professionella användare utan även för allmänheten.

Kommissionen föreslår följande tre åtgärder för att uppnå dessa mål:

Åtgärd A: Förtydliga gällande lagstiftning

Upphävande av rättsakter

Det har konstaterats att det finns ett behov av formellt upphävande av föråldrade rättsakter. När det gäller kommissionens självständiga rättsakter avser kommissionen att agera snabbt på egen befogenhet och upphäva flera hundra rättsakter genom att inom kort inleda formella förfaranden. Ett förslag till liknande initiativ för rättsakter som kräver beslut av Europaparlamentet och rådet kommer också att utarbetas och läggas fram innan slutet av fas 1 (september 2003).

Fastställa vad som ingår i gällande lagstiftning

Ett formellt upphävande kan i många fall leda till rättslig osäkerhet. Det finns dock många rättsakter som är klart föråldrade och som inte behöver ingå i den aktiva lagstiftningen (exempelvis i de fall där jordbrukspriser fastställts för ett visst år). Dessa rättsakters ställning måste dock anges tydligt och formellt.

Det kommer att behövas interinstitutionella överläggningar för att avgöra hur man på bästa sätt avlägsnar föråldrade och potentiellt vilseledande uppgifter från gemenskapslagstiftningen, särskilt när det gäller rättsakter som antagits av rådet och Europaparlamentet. När det gäller självständiga rättsakter vars giltighetsperiod löpt ut kommer kommissionen dock att utarbeta ett formellt erkännande av det faktum att en rättsakt är föråldrad, så att den kan avföras från den aktiva lagstiftningen. Kommissionen föreslår att en liknande strategi för sådant formellt erkännande i tillämpliga fall används i fråga om rättsakter som antagits av de andra institutionerna.

Enbart när det gäller kommissionens egna akter har kommissionens avdelningar preliminärt identifierat över 450 rättsakter (motsvarande över 1 000 sidor i EGT) som kan upphävas eller formellt erkännas som föråldrade (en förteckning över dessa rättsakter finns i det arbetsdokument från kommissionen som åtföljer detta meddelande).

Åtgärd B: Presentera den "aktiva och allmänt tillämpliga lagstiftningen"

Det är nödvändigt att förtydliga vad gällande lagstiftning faktiskt omfattar, men utöver detta skulle gemenskapen även kunna presentera den mest relevanta gemenskapslagstiftningen för allmänheten på ett betydligt mer lättillgängligt och användarvänligt sätt. Därför kan det vara lämpligt att beteckna den "aktiva och allmänt tillämpliga lagstiftningen" som den aktiva och allmänt tillämpliga sekundärlagstiftningen. Rättsakter som har särskild betydelse och relevans enbart för de parter som de formellt riktar sig till, är av föga eller inget intresse för det stora flertalet användare och bör därför inte ingå här. Rättsakter av detta slag omfattar betydande textvolymer (enbart för jordbrukssektorn har cirka 600 sådana rättsakter motsvarande nära 2 000 sidor i EGT redan "öronmärkts" preliminärt). Dessa rättsakter bör inte upphävas formellt, men kan utan svårighet särskiljas från den allmänt tillämpliga lagstiftningen (utan att formella förslag läggs fram) genom särskilda referenser i Celex.

Det juridiska innehållet ändras inte genom att man visar vad som ingår i den "aktiva och allmänt tillämpliga lagstiftningen", och det innebär heller inte att någon "rangordning" införs i gällande lagstiftning. Resultatet blir istället en icke rättslig men betydligt mer tillgänglig presentation av den mest relevanta lagstiftningen.

Åtgärd C: Tillförlitliga och lämpliga referensinstrument

Celex och de referensinstrument som bygger på denna databas är användbara verktyg. Mot bakgrund av hittills gjorda erfarenheter och tillgänglig modern datateknik är det nu möjligt och önskvärt att förbättra instrumentens innehåll, presentation och användarvänlighet. Utöver åtgärder för att rätta till de brister som själva

gemenskapslagstiftningen idag är behäftad med (se ovan), finns det också utrymme för förbättringar som möjliggör effektivare och mindre tidskrävande granskning.

Tydligare officiella definitioner skulle också göra de olika referensdatabaserna mer användarvänliga och ge ökad service, till exempel genom att ange vilken avdelning inom kommissionen som ansvarar för en viss rättsakt.

Det krävs kontinuerlig uppmärksamhet från alla institutioners sida för att man ska kunna hålla gemenskapslagstiftningen aktuell. Kommissionen avser att ta initiativet till det interinstitutionella samarbete som behövs. Kommissionen kommer från och med 2004 att varje år se över alla åtgärder som är avsedda att rationalisera gemenskapslagstiftningen.

Mål 4 – Sammanfattning av föreslagna åtgärder

- Vidta alla åtgärder för att fastställa den aktiva och allmänt tillämpliga gemenskapslagstiftningen och se till att den presenteras på ett lämpligt sätt.

- Kommissionen kommer att upphäva en rad självständiga rättsakter så snart den slutliga rättsliga kontrollen av förslagen om upphävande avslutats. Kommissionen kommer att fortsätta genomgången av lagstiftningen för att fastställa vilka rättsakter som bör upphävas under senare faser. Under fas 1 kommer kommissionen också att lägga fram förslag om snabbt upphävande av en rad rättsakter som kräver formella beslut av Europaparlamentet och/eller rådet.

- En interinstitutionell arbetsgrupp som samordnas av kommissionen (och inhämtar synpunkter från utomstående användare) bör göra en auktoritativ och systematisk översyn av gemenskapslagstiftningen och senast i slutet av 2003 lägga fram förslag som rör definitionen av gemenskapslagstiftningen och dess presentation, inbegripet lämpliga metoder för formellt erkännande av det faktum att en rättsakt är föråldrad samt metoder som syftar till att skilja mellan de rättsakter som är allmänt tillämpliga och de rättsakter som är användbara för mycket specifika ändamål.

- Man bör eftersträva större noggrannhet, bättre kvalitet och ökad användarvänlighet när det gäller Celex, Register över gemenskapens gällande lagstiftning och EUR-Lex. För att åstadkomma detta bör den interinstitutionella arbetsgrupp som föreslås ovan lägga fram förslag senast i slutet av 2003.

- Kommissionen kommer från och med 2004 att göra årliga översyner för att fortsätta arbetet med att rationalisera gemenskapslagstiftningen.

5. MÅL 5:

FÖRSÄKRA ÖPPENHET OCH EFFEKTIV ÖVERVAKNING PÅ DET POLITISKA OCH TEKNISKA PLANET

Trots de insatser som gjorts av kommissionen och Publikationsbyrån (EUR-OP) under de senaste åren för att uppdatera och förenkla gemenskapslagstiftningen (främst genom konsolidering och kodifiering), är det tydligt att det saknas en enhetlig, samverkande strategi och ett politiskt stöd som skulle ge processen verklig kraft. För att öka de politiska beslutsfattarnas medvetenhet och engagemang krävs full insyn för att följa arbetet med konsolidering, förenkling och upphävande av rättsakter. Denna insyn måste åtföljas av politisk granskning och effektiva rapporteringsmekanismer.

Kommissionen kommer som en del av handlingsramen att införa ett verktyg för övervakning och rapportering i form av en sammanfattande resultattavla. Under det intensiva arbete som kommer att utföras i tre faser under 2003 och 2004 kommer resultattavlan att kontrolleras ungefär varje halvår av kommissionskollegiet och även av rådet och Europaparlamentet, om de fattar beslut om detta. Resultattavlan kommer att tillhandahålla information om hela gemenskapslagstiftningens utveckling och i synnerhet om de resultat som uppnås i fråga om målen för förenkling, kodifiering och upphävande av rättsakter. (Själva förenklings- och kodifieringsprogrammen kommer också att finnas tillgängliga.) Resultattavlan kommer hela tiden att ha bred relevans för att bibehålla drivkraften och inriktningen i det arbete som utförs av kommissionen, Europaparlamentet och rådet och kommer även att ingå i kommissionens årliga rapport om bättre lagstiftning.

Kommissionen kommer också att se över de interna systemen med avseende på förfaranden, lägesrapporter och politisk tillsyn. Detta kräver dock att man först vidareutvecklar de grundläggande referensverktygen (särskilt databasen Celex) för att göra det lättare att fastställa och kvantifiera olika inslag i gemenskapslagstiftningen och vilka operativa avdelningar inom kommissionen som berörs. Man kommer att föra vidare diskussioner med Publikationsbyrån för att se till att sådana förändringar genomförs (se även mål 4).

Det är rådets och Europaparlamentets sak att avgöra hur de på bästa sätt (utöver resultattavlan) ska samordna och övervaka arbetet inom de egna institutionerna. Kommissionen kommer att arbeta för att uppnå de mål som fastställs i denna handlingsram genom att använda befintliga samordningsmekanismer, inbegripet de målinriktade mekanismer som anges i handlingsplanen för bättre lagstiftning (särskilt det lagstiftningsnätverk under samordning av generalsekretariatet som samlar de avdelningar inom kommissionen som utarbetar lagstiftning samt kommissionens interna arbetsgrupp för kodifiering). De interinstitutionella arbetsrelationerna måste också stärkas.

Dessa förfaranden bör säkerställa att handlingsramens mål och åtgärder integreras fullt ut i kommissionens årliga planering, det årliga arbetsprogrammet samt det årliga genomförandet av Lissabonstrategin. Den årliga rapporten om bättre lagstiftning kommer att innehålla information om de resultat som uppnåtts med handlingsramen och kommer

att användas vid utarbetandet av kommissionens årliga arbetsprogram och rapporten till Europeiska rådets vårmöte.

Mål 5 – Sammanfattning av föreslagna åtgärder

- Kommissionen kommer att utarbeta en sammanfattande resultattavla över gemenskapslagstiftningens utveckling och de resultat som uppnås i fråga om de mål som fastställs i handlingsramen.
- Handlingsramen kommer att integreras fullt ut i kommissionens årliga arbetsprogram.
- Kommissionen kommer att se till att uppgifter om de resultat som uppnås i fråga om handlingsramen förs in i den årliga rapporten om bättre lagstiftning.

6. MÅL 6:

INFÖRA EN EFFEKTIV STRATEGI FÖR GENOMFÖRANDET

Interinstitutionellt samarbete

Kommissionen är medveten om att den på grund av sin initiativrätt och roll som väktare av fördragen har det huvudsakliga ansvaret för att säkerställa det löpande underhållet av gemenskapslagstiftningen. Den operativt sett mest effektiva metoden att sköta förvaltningen av gemenskapens regelverk är att arbeta politikområde för politikområde, men med det starka inslag av övergripande samordning som handlingsramen ger. Målen i detta meddelande kan dock uppnås endast med fullt och aktivt samarbete från Europaparlamentets och rådets sida, inte minst eftersom det för att ändra och upphäva (liksom för att anta) rättsakter krävs lagstiftningsförfaranden där dessa institutioner deltar.

För att skapa lämpliga och rationaliserade förfaranden inom ramen för lagstiftningsbestämmelserna i fördraget har interinstitutionella avtal redan slutits för vissa förfaranden, till exempel det interinstitutionella avtalet om en påskyndad arbetsmetod för officiell kodifiering av texter till rättsakter[11] och det interinstitutionella avtalet om en mer strukturerad användning av omarbetningstekniken för rättsakter[12]. Erfarenheten har dock visat att de nuvarande interinstitutionella samarbetsformerna behöver stärkas, särskilt på följande två områden:

- När det gäller förslagen till förenklingsåtgärder (mål 1) följs idag reguljära beslutsförfaranden utan samarbete, fastställande av prioriteringar eller införande av snabbförfaranden i förenklingssyfte. Rådet och Europaparlamentet måste prioritera enskilda kommissionsförslag på lämpligt sätt och i synnerhet undvika frestelsen att lägga till nya betungande krav.

---

[11] Avtal av den 20.12.1994, EGT 1996/C 102/2, 4.4.1996.

[12] Avtal av den 28.11.2001, EGT 2002/C 77//1, 28.3.2002.

- Det framväxande kodifieringsprogrammet (mål 3) måste också stödjas genom införande av snabbförfaranden för att se till att kommissionens förslag antas utan dröjsmål, dvs. vid första behandlingen och inom fastställda tidsfrister (till exempel 12 månader) inom ramen för medbeslutandeförfarandet.

Kommissionen uppmanar därför återigen rådet och Europaparlamentet – liksom i handlingsplanen för bättre lagstiftning – att enas om att relevanta förfaranden bör anpassas och rationaliseras inom ramen för det interinstitutionella avtal om bättre lagstiftning som nu är under förhandling.

Tillämpa bästa lösningar för att säkerställa löpande underhåll av gemenskapslagstiftningen

Förenklingen av lagstiftningen bör inledas så snart som möjligt när förslag till ny eller ändrad lagstiftning övervägs. Målet är att se till att gemenskapens sekundärlagstiftning genomgår en systematisk översyn, särskilt med avseende på god lagstiftningsteknik och användarvänlighet, samtidigt som man ser till att målen för lagstiftningen även i fortsättningen uppnås på ett effektivt, verkningsfullt och proportionerligt sätt. Kommissionen kommer att vidta åtgärder för att införa ett mer systematiskt angreppssätt i förvaltningen av gällande gemenskapslagstiftning genom att tillämpa följande grundläggande riktlinjer:

- Konsolidering kommer att ske automatiskt när en rättsakt ändras. När det gäller kodifiering kommer kriterier att utarbetas (och offentliggöras) för automatisk kodifiering i samband med att lagstiftningen ändras, till exempel för femte gången. Dessa kriterier ska ses över årligen mot bakgrund av tillgängliga resurser.

- Man kommer att arbeta systematiskt för att se till att rättsakter som har ersatts av nya texter upphävs. Nya texter kommer att utarbetas på ett sådant sätt att eventuella begränsningar för de nya rättsakternas giltighet uttryckligen anges.

Framtida förslag om ändring av gällande lagstiftning ska hålla samma standarder som de som gäller för nya lagförslag enligt handlingsplanen för bättre lagstiftning. Följande aspekter är särskilt relevanta i detta avseende:

- De krav uppfyllas som rör lagstiftningens redaktionella kvalitet måste uppfyllas[13].

- Översynsbestämmelser och tidsgränser för bestämmelsernas giltighet kommer där så är lämpligt att föreslås i nya rättsakter.

- En konsekvensanalys (med offentligt samråd) kommer att göras om lämpligt.

- Alternativa lagstiftningsmetoder kommer att undersökas systematiskt.

---

[13] Interinstitutionellt avtal om gemensamma riktlinjer för gemenskapslagstiftningens redaktionella kvalitet – EGT 1999/C 73.

Tillhandahållande av lämpliga resurser

De långsiktiga fördelar och kostnadsbesparingar som en "trimmad" gemenskapslagstiftning ger är obestridda. De insatser som görs på kort sikt för att åstadkomma förbättringar kräver dock att lämpliga resurser tillhandahålls på ett stabilt och förutsägbart sätt. Detta är en förutsättning för att man ska kunna upprätthålla ett rationellt arbetsflöde. Resursfrågan kommer att behandlas av berörda parter under den tidsperiod som behövs för att vidta de åtgärder som beskrivs i handlingsramen.

Mål 6 – Sammanfattning av föreslagna åtgärder

- Interinstitutionella avtal måste slutas utan dröjsmål om lämpliga och snabba förfaranden för antagande av förenklings- och kodifieringsförslag.
- Institutionerna bör använda goda lösningar för att underlätta och säkerställa det löpande underhållet av gemenskapslagstiftningen.
- Kommissionen kommer att stärka sin interna samordning genom det lagstiftningsnätverk för berörda avdelningar som samordnas av generalsekretariatet.
- Institutionerna bör se till att lämpliga resurser tillhandahålls för genomförandet av denna handlingsram.

7. NÄSTA STEG

Kommissionen tillhandahåller genom detta initiativ en politisk och konkret handlingsram som ger tydliga fördelar på alla nivåer inom EU och institutionerna samt för såväl medborgare som företag.

Initiativet kan genomföras med gott resultat endast om de övriga institutionerna och berörda aktörer snabbt sluter upp och tydligt markerar sitt stöd. Det är viktigt att det bekräftas på ett tidigt stadium att det finns stöd för initiativets allmänna mål och åtgärder. Kommissionen uppmanar särskilt Europeiska rådet att vid sitt möte i mars 2003 godkänna meddelandet som en del av de åtgärder som behöver vidtas för att man ska kunna uppnå de mål som fastställdes i Lissabon. Europaparlamentet uppmanas också att godkänna denna strategi.

Kommissionen kommer att inleda de förberedelser som krävs för att säkerställa ett snabbt genomförande av åtgärderna i fas 2 och 3. De andra institutionerna uppmanas att prioritera dessa förslag, särskilt genom att sluta det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning och genom att inleda det interinstitutionella samarbete som behövs för att se över definitionerna av gemenskapslagstiftningen och dess presentation samt de databaser i vilka lagstiftningen finns arkiverad.

Bilaga 1: Sammanfattning av initiativen i handlingsramen

	Mål	Åtgärder		Vidtas senast	Ansvarig institution
1	Förenkla gällande lagstiftning	A:	Kommissionen, rådet och Europaparlamentet uppmanas lämna synpunkter på kommissionens förslag till prioriteringsindikatorer för förenklingsarbetet.	Mars 2003	Kommissionen, rådet och Europaparlamentet
		B:	Förenklingsförslag för fas I: Snabb behandling inom rådet och Europaparlamentet.	Ej tillämpligt	Idem
		C:	Metoder och förfaranden: Kommissionen, rådet och Europaparlamentet beslutar om lämpliga och snabba förfaranden inom ramen för det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning som nu är under förhandling.	Mars 2003	Idem
		D:	Förenklingsfas 2 och 3: Kommissionen lägger fram prioriteringsförslag på grundval av prioriteringsindikatorerna.	September 2003 och mars 2004	Idem
2	Konsolideringen av lagstiftningen måste slutföras och hållas aktuell	A:	Slutförande av det pågående konsolideringsprogrammet.	Juni 2003	EUR-OP
		B:	Se till att lagstiftningen konsolideras i samband med varje ändring.	Löpande efter juni 2003	Idem

	Mål	Åtgärder	Vidtas senast	Ansvarig institution
3	Kodifiering	A: Snabb behandling av kommissionens kodifieringsförslag för fas 1 inom rådet och Europaparlamentet.	Ej tillämpligt	Europa-parlamentet och rådet
		B: Kommissionen slutför kodifieringsprogrammet senast i slutet av 2005 (genom fas 1-3 samt den årliga programplaneringen för 2005).	Slutet av 2005	Kommissionen
		C: Europaparlamentet och rådet uppmanas att snabbt behandla kommissionens förslag inom kodifieringsprogrammet (fas 1-3 samt under 2005) för att se till att alla förslag inom programmet antas senast i slutet av 2006.	Slutet av 2006	Europa-parlamentet och rådet
		D : Utarbeta ett övergripande rullande omarbetningsprogram.	Varje år från och med 2004	Kommissionen

	Mål	Åtgärder	Vidtas senast	Ansvarig institution
4	Se över gemenskaps-lagstiftningens disposition och presentation	A: Kommissionen upphäver omedelbart föråldrade självständiga rättsakter (fas 1).	Februari 2003	Kommissionen
		B: Europaparlamentet och rådet antar snabbt kommissionens förslag till upphävande av lagstiftning (fas 1).	Förslag från kommissionen senast i april 2003	Rådet och Europa-parlamentet
		C: En interinstitutionell arbetsgrupp bör se över gemenskapslagstiftningens disposition och presentation och lägga fram förslag.	Slutet av 2003	Kommissio-nen, Europa-parlamentet och rådet
		D: Förbättra Celex, Register över gemenskapens gällande lagstiftning och EUR-Lex i fråga om tillförlitlighet och användarvänlighet.	Slutet av 2003	EUR-OP med inter-institutionellt samarbete och synpunkter från utomstående användare
		E: Från och med 2004 ska kommissionen varje år se över och genomföra/föreslå åtgärder för att rationalisera gemenskapslagstiftningen.	Varje år från och med 2004	Idem

	Mål	Åtgärder	Vidtas senast	Ansvarig institution
5	Öppenhet och effektiv övervakning på det politiska och tekniska planet	A : Kommissionen upprättar en sammanfattande resultattavla över gemenskapslagstiftningens utveckling och gjorda framsteg i förhållande till målen för handlingsramen.	September 2003, rapport varje halvår	Kommissionen
		B: Kommissionen utarbetar en rapport om bättre lagstiftning.	Varje år från och med 2003	Idem
6	Införa en effektiv strategi för genomförandet	A: Sluta ett interinstitutionellt avtal om bättre lagstiftning som även omfattar lämpliga och snabba förfaranden för antagande av förslag till förenklings- och kodifieringsåtgärder.	Mars 2003	Kommissionen, rådet och Europaparlamentet
		B: Institutionerna tillämpar bästa lösningar för att säkerställa ett löpande underhåll av gemenskapslagstiftningen.	Löpande	Idem
		C: Institutionerna ser till att de resurser tillhandahålls som behövs för att genomföra handlingsramen.	Löpande	Kommissionen, rådet och Europaparlamentet

Bilaga 2: Förteckning över projekt med konsekvenser för förenklingsarbetet

* Avser projekt som ingår i arbetsprogrammet 2003

Lagstiftningsområde	Tema och förklaring
Fordonskonstruktion (ENTR)	-Hela systemet för typgodkännande för motorfordon av alla kategorier behandlas i cirka 90 direktiv som omfattar cirka 260 rättsakter och 4 600 EGT-sidor. - Tre faser: 1) kodifiering, 2) förenkling genom korshänvisningar till motsvarande FN/ECE-bestämmelser för att undvika överlappning, samt 3) övergång från regionala bestämmelser (främst EU, Japan och USA) till ett enhetligt internationellt system med FN-bestämmelser.
Fordonssystem* (ENTR)	- Modernisering av direktiv 88/77/EEG och direktiv 1999/96 avseende utsläpp från tunga fordon. - Omarbetning av ramdirektiv 70/156/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon.
Kosmetiska produkter* (ENTR)	Omarbetning och modernisering av direktiv 76/768/EEG efter en översyn inom ramen för SLIM-initiativet.
Metrologi och förpackningar* (ENTR)	Modernisering av gällande lagstiftning om färdigförpackade varor efter en översyn inom ramen för SLIM-initiativet.
Leksaker* (ENTR)	Kodifiering, modernisering och omarbetning av rådets direktiv 88/378/EEG om leksakers säkerhet. Arbetet ska enligt planerna avslutas under 2004.
Läkemedel (ENTR)	Förenkling av förordning (EG) 541/95 och förordning 542/95 om granskning av ändringar av villkoren för ett försäljningstillstånd för ett läkemedel utfärdat av den behöriga myndigheten i en medlemsstat. Arbetet ska enligt planerna avslutas under 2003.
Jordbruksprodukter (ENTR)	Omarbetning och sammanslagning i förenklingssyfte av förordning (EG) 1520/2000, förordning 3223/93 och förordning (EEG) 3615/92 avseende behandlade jordbruksprodukter. Arbetet ska enligt planerna avslutas under 2004.
Jordbruk (AGRI)	Reform av den gemensamma jordbrukspolitiken – ett långsiktigt perspektiv för ett hållbart jordbruk.
Jordbruk (AGRI)	Förenkling av genomförandebestämmelserna för landsbygdspolitiken. Arbetet ska enligt planerna avslutas under 2003.

Den gemensamma jordbrukspolitiken* (AGRI)	Flera anpassningar av jordbruksordningar med beaktande av förenklingsmålen. De viktigaste områdena är färsk frukt och färska grönsaker, tobak, olivolja, bomull, den gemensamma jordbrukspolitikens informationsåtgärder samt undantagsbestämmelser som rör statligt stöd.
Lufttransporter* (TREN)	Konsolidering och förenkling av förordning 2407/92, förordning 2408/92 och förordning 2409/92 som rör marknadens funktion. Konsolidering och förenkling av förordning 2299/89, förordning 3089/93 och förordning 323/99 som rör bokningssystem.
Flygplatser* (TREN)	Ändring av rådets direktiv 96/67/EG om tillträde till marknaden för marktjänster på flygplatserna inom gemenskapen.
Vägtransporter och inlandstransporter* (TREN)	Omarbetning av direktiv 88/599/EEG som rör förfaranden för vägtransporter.
Vägsäkerhet* (TREN)	Nytt direktiv om körkort som ersätter sex äldre direktiv (91/439, 94/72, 96/47, 96/427, 97/26 och 2000/56).
Sjöfart* (TREN)	Ändring och eventuell omarbetning av förordning (EG) 613 som rör registrering av fartyg. Ändring och eventuell omarbetning av direktiv 95/21/EG som rör kontroll fartyg i hamn.
Energi* (TREN)	Förenkling av direktiv 92/42/EEG om effektivitetskrav för nya värmepannor som eldas med flytande eller gasformigt bränsle.
Lagstiftning om livsmedelssäkerhet/foder (SANCO)	- Omarbetning för modernisering av förordningarna om foder och foderblandningar. - Omarbetning och sammanslagning av direktiv 79/373/EEG och direktiv 96/25/EG för att harmonisera och förenkla förfarandena. Avslutas under 2006.
Livsmedelssäkerhet/ material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel (SANCO)	Omarbetning i moderniseringssyfte av ramdirektivet om material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel på grundval av direktiven 80/590/EEG och 89/109/EEG samt avseende plaster. Harmonisering och förenkling av förfaranden. Avslutas under 2006.

Livsmedelssäkerhet/nya livsmedel (SANCO)	Omarbetning för modernisering av förordning 258/1997 om nya livsmedel. Införande av ett centraliserat förfarande för godkännande. Avslutas under 2006.
Bekämpningsmedel inom växtskydd* (SANCO/ ENV)	Förenkling av fem direktiv (76/895, 86/362, 86/363, 90/642, 91/414) efter en översyn inom ramen för SLIM-initiativet. Avslutas under 2003.
Narkotika (JAI)	Omarbetning av rådets förordning (EEG) nr 302/93 om upprättande av ett europeiskt centrum för kontroll av narkotika och narkotikamissbruk.
Beskattning (TAXUD)	Omarbetning för modernisering och förenkling av direktivet om skatt på kapital (69/335/EEG).
Tullunion* (TAXUD)	Ändring av gällande tullordning (fas 2) planeras för 2003/2004.
Beskattning* (TAXUD)	Omarbetning för förenkling av det sjätte momsdirektivet (77/388/EEG - 28 rättsakter och cirka 150 EGT-sidor) och det åttonde momsdirektivet (79/1072/EEG) efter en översyn inom ramen för SLIM-initiavet.
Europeisk avtalsrätt (SANCO/JAI/ENTR/ MARKT)	Översyn av den gällande gemenskapslagstiftningen i cirka 20 sektorsspecifika direktiv Två faser: 1) Utarbetande av en gemensam referensram med definitioner av grundläggande begrepp som ska användas 2) när den gällande gemenskapslagstiftningen ses över och nya förslag läggs fram. Fas 1 ska ha avslutats senast 2007.
Socialpolitik (EMPL)	Omarbetning i moderniseringsyfte av jämställdhetsdirektiven.
Sysselsättning (EMPL)	Översyn av gällande arbetsmiljölagstiftning.
Konkurrens* (COMP)	Ändring av rådets förordning (EEG) nr 4064/89 avseende fusioner samt andra närliggande tillämpnings- och tolkningsbestämmelser. Arbetet ska enligt planerna avslutas i slutet av 2003, beroende på hur snabbt ärendet behandlas i rådets arbetsgrupp.

Statligt stöd* (COMP)	Förenkling av förfaranden och bestämmelser för statligt stöd.
Konkurrens* (COMP)	Ändring av kommissionens tillämpningsförordning om konkurrens (27/62) och andra närliggande tillämpnings- och tolkningsbestämmelser. Inleds 2003 och avslutas 2004.
Avfall (ENV)	Förenkling av gällande avfallslagstiftning.
Luftkvalitet (ENV)	Ändring i förenklingssyfte av luftkvalitetslagstiftningen som grundas på ramdirektiv 96/62/EG, efter kommissionens meddelande om ren luft i Europa [KOM(2001) 245]. Arbetet ska enligt planerna avslutas 2005.

Bilaga 3:

Lagförslag med konsekvenser för förenklingsarbetet som redan antagits av kommissionen och behandlas inom de andra institutionerna

Lagstiftningsområde	Projektets tema
Fordonsprodukter (ENTR)	Omarbetning av direktiv 71/127/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om backspeglar för motorfordon [KOM(2001)811, 7.1.2002] samt av direktiv 74/150/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul (KOM(2002)6, 16.1.2002).
Rengöringsmedel (ENTR)	Ny förordning [KOM(2002)485, 4.9.2002] som ersätter och moderniserar fem äldre direktiv.
Prekursorer till narkotika (ENTR)	Ny förordning [KOM(2002)494, 10.9.2002] som ersätter och moderniserar tre äldre direktiv och två äldre förordningar.
Elektrisk utrustning (ENTR)	Förenkling av direktivet om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om elektromagnetisk kompatibilitet (89/336/EEG) efter en översyn inom ramen för SLIM-initiativet [KOM(2002)759, 23.12.2002].
Gödningsmedel (ENTR)	Ny förordning [KOM(2001)508 och KOM(2002)318, 14.9.2001] som ersätter och moderniserar 18 äldre direktiv efter en översyn inom ramen för SLIM-initiativet.
Livsmedelssäkerhet (SANCO)	- Fyra nya förordningar och ett nytt direktiv [KOM(2000)438, 14.7.2000] som ersätter och förenklar 17 befintliga direktiv om livsmedelshygien. - Omarbetning av bestämmelserna om officiella kontroller av foder och livsmedel (antas av kommissionen i februari 2003). - Omarbetning och förenkling av lagstiftningen om fodertillsatser [KOM(2001)153, 22.3.2002].
Vägtransporter (TREN)	Ny förordning [KOM(2001)573] som ersätter och förenklar förordning (EEG) nr 3820/85 om harmonisering av viss social lagstiftning om vägtransporter.

Energi (TREN)	Förslag om samordnade åtgärder för en tryggad energiförsörjning [KOM(2002)488 slutlig].
Energi (TREN)	Ändrade förslag om gemensamma regler för de inre marknaderna för el och naturgas [KOM(2002)304 slutlig].
Social trygghet (EMPL)	Ny förordning för ersättning och omarbetning av förordning nr 1408/71 och förordning nr 574/72 om samordning av systemen för social trygghet, efter en översyn inom ramen för SLIM-initiativet.
Offentlig upphandling (MARKT)	Omarbetning av fem äldre direktiv till två nya direktiv [KOM(2000)275 och 276, 30.8.2000 resp. 31.8.2000] avseende traditionella sektorer och försörjningsområden.
Yrkeskvalifikationer (MARKT)	Omarbetningsförslag [KOM(2002) 119, 7.3.2002] som ersätter 35 befintliga rättsakter med en enda, efter en översyn inom ramen för SLIM-initiativet.
Bolagsrätt (MARKT)	Förenkling av bestämmelserna i det första direktivet om bolagsrätt [KOM(2002) 279, 3.6.2002], efter en översyn inom ramen för SLIM-initiativet.